

Ürrikesseks aiaks se aitas ka wahhel; agga teine ford sain sest maenitsussest jälle tulise wihha peäle, prukisin keige alwemad sannad nende wasto, sõimasin neid, ja olin surelinne se peäle, et piddin maia Pea ollema, kellele ei ükski perres ei tohtund käske anda temma ellamisse wisi pärrast. Misugguse waidlemisse ja taplemisse järrele wõtsin järsko kühbarat kätte, astusin wähta, ja ei kalland mitte enne kui õhtul hiljaste koio pole. Üsna raske peaga ja nukra melega wiskasin ennast siis sängi peäle mahha. Hommikul teggi naene ja emma ennast teagemist oue ja põllo peäl, sest et ei tahtnud mitte ennast minno liggi anda. Kui pärrast jälle tuppä astusid, ollid mollemad kurwanäolisseks nähha, ja minna tunnistan, et nende waifne kurwas-tus hopis ennam minno süddame peäle hakkas, kui feik nende ärdad maenitsemis-sed ja pallumissed, mis siit sadik ollid kat-sunud. Se järrel läks nåddal möda, et wina prukimist mahha jätsin, ja truieste tö

kallat ollin. Siis agga kippus wanna meletu tuo jälle järsko ning nago ue ram-moga minno peäle, ja minna ei kalland iggal õhtul mu wisil kui üsna joobno peaga koio pole.

Pärrast sedda sündis, et minno jumma-lakartilik emma omma waewalisse ello meära kätte sai. Omma surma wodi peäl olli temma silma pisarattega mind ärdaste ja halledaste pallunud, jomist wisfiste mahha jätta, mis minna temmale ka lub-basin. Naene hakkas nuttes mo kaela ümber kinni, ja wañnutas mind ellawa Jummalä ja minno hinge peäsemisse jures, et piddin omma kindlat tootusse sanna selle wagga surrijale temma wiimse ello tee peäle kasa andma, ja sel wisil temma lahkumisse tunnifest temmale kergitama. Se kihwa-tas ueste minno süddant. — Mattuksed toimetasin ausaste, ja hoidsin omma targat meelt seäl jures. Kui need päwad möda ollid, wõtsin omma maia ning perre tööd tuggewaste kätte, ja saatsin sest paljo head